

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.871 van 17 juni 2002
in de zaak A. 66.552/IX-1313.**

In zake : Anne-Marie TASSON,
wonende te SINT-DENIJS-WESTREM,
Pleispark 27

tegen :

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Anne-Marie TASSON op
25 november 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

"- het K.B. n° 250 dd° 01.09.1995, in zoverre dit koninklijk besluit, zoals
verduidelijkt door de Minister van binnenlandse zaken in zijn brief
dd° 9 november 1995, aan verzoekster het recht ontkent op terbeschikking-
stelling en reffectatie;

- de administratieve beslissing of beslissingen, op een door verzoekster niet
nader gekende datum genomen door de Commandant van de School voor
rijkswachtofficiëren of door een andere administratieve overheid, waarbij - met
miskenning van het recht van verzoekster op reffectatie - de onderwijsopdracht
van 260 uren 'Frans' in de school voor rijkswachtofficiëren te Etterbeek voor het
academiejaar 1995-1996 verdeeld werd tussen haar en de twee voornoemde
andere taalleraars (...)"

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien de "aanvullende memorie" van verzoekster;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 2 september 1998 die de neerlegging
ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LAGAE, die verschijnt voor verzoekster, en van adviseur E. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Met een brief van 23 september 1985 stelt de verzoekende partij, licentiaat in de Romaanse filologie en geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs, zich bij de commandant van de school voor rijkswachtofficieren kandidaat voor een leeropdracht aan kandidaten-officier in het Universitair Centrum te Gent. Zij verklaart geen andere leeropdrachten te hebben.

Met een nota van 23 december 1985 meldt de directeur-generaal van het Bestuur van Administratieve Zaken, Directie Burgerpersoneel, van het ministerie van Landsverdediging aan de minister van Landsverdediging dat de Generale Staf van de rijkswacht vraagt om de verzoekende partij te benoemen tot taalleraar met onvolledige prestaties bij de school voor rijkswachtofficieren. Zij zou belast worden met het onderwijzen, in hoofdamt, van de tweede taal (Frans) met prestaties van 100 uren per jaar.

Bij koninklijk besluit nr. 24.146 van 22 januari 1986 wordt de verzoekende partij op 1 oktober 1985 benoemd tot taalleraar met onvolledige prestaties aan de school voor rijkswachtofficieren. Zij wordt er belast met de cursus "Tweede taal (Frans) in het Universitair Centrum te Gent".

1.2. Met een nota van 31 januari 1990 meldt de directeur-generaal van het Bestuur van Administratieve Zaken, Directie Burgerpersoneel, van het ministerie van Landsverdediging aan de minister van Landsverdediging dat de Generale Staf van de rijkswacht vraagt om de benoeming van Maurice STEYAERT tot taalleraar met onvolledige prestaties bij de school voor rijkswachtofficiëren. Maurice STEYAERT zou belast worden met het onderwijzen, in bijambt, van de Franse taal met prestaties van 100 uren per jaar.

Bij koninklijk besluit nr. 26.746 van 26 maart 1990 wordt Maurice STEYAERT op 1 januari 1990 benoemd tot taalleraar met onvolledige prestaties aan de school voor rijkswachtofficiëren. Hij is er belast met de cursus "Franse taal".

1.3. Met een nota van 10 augustus 1994 stelt de commandant van de rijkswacht aan de minister van Binnenlandse Zaken voor om Jean HARGOT met terugwerkende kracht te benoemen tot taalleraar met onvolledige prestaties bij de school voor rijkswachtofficiëren. Jean HARGOT zou belast worden met het onderwijzen van de Franse taal ten belope van 100 uren per jaar.

Bij koninklijk besluit nr. 170 van 16 september 1994 wordt Jean HARGOT op 1 juni 1993 benoemd tot deeltijds taalleraar aan de school voor rijkswachtofficiëren. Hij wordt er belast "met het geven van de cursus Franse taal aan de hoofd- of keuronderofficiëren, kandidaat-officiëren, bedoeld in artikel 51, § 1, van de wet van 27 december 1973 houdende het statuut van het personeel van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht".

1.4. Met een nota van 22 juni 1995 doet de commandant van de school voor officieren van de Koninklijke Rijkswachtschool, aan de hoofddirectie van het personeel twee voorstellen met betrekking tot de toekenning van de lesuren "Frans" (tweede taal). Het eerste voorstel houdt de aanstelling in van Jean HARGOT en Maurice STEYAERT; dit voorstel houdt de beëindiging in van de opdracht van Anne-Marie TASSON. Het tweede voorstel houdt een verdeling in van de cursus "Frans" tussen HARGOT, STEYAERT en TASSON.

Met een nota van 11 juli 1995 doet de directeur van de hoofddirectie van het personeel, voorstellen aan de Generale Staf van de rijkswacht met betrekking tot de toekenning van de lesuren "Frans". Hij geeft eerst een overzicht van de actuele toestand van de drie betrokken taalleraars en wijst erop dat HARGOT en STEYAERT een onderwijsopdracht hebben van elk 100 uren en dat hun onderwijsopdracht aan de school voor officieren wordt bezoldigd als bijbetrekking. De onderwijsopdracht van de verzoekende partij, die 190 uren omvat aan het

Universitair Centrum te Gent, wordt daarentegen bezoldigd als hoofdbetrekking. Hij wijst er vervolgens op dat voor het academiejaar 1995/1996 het aantal te geven lesuren zal verminderen met 150 tot 170 uren, en dat de lessen te Brussel gegeven moeten worden. Vervolgens worden vier voorstellen geformuleerd : (1) Anne-Marie TASSON ontslaan en het geheel der lesuren verdelen onder de twee andere leraars, (2) de drie taalleraars ontslaan en een nieuwe leraar voltijds aanwerven, (3) de drie taalleraars behouden en de onderwijsopdracht onder hen verdelen, wat voor ieder van hen een vermindering van lesuren inhoudt en, (4) de eerste mogelijkheid aanvullen met een "overgangs"-regeling. Hij geeft vervolgens verschillende redenen waarom het vierde voorstel de voorkeur wegdraagt van de hoofddirectie van het personeel en stelt voor aan Anne-Marie TASSON het voorstel te doen om haar onderwijsopdracht te verminderen van 190 tot 60 uren en haar lesuren te laten geven aan de school voor officieren te Brussel. Bij gebrek aan akkoord zou zij ontslagen worden.

1.5. Met een brief van 14 juli 1995 meldt de hoofddirecteur van het personeel van de rijkswacht aan de verzoekende partij het volgende :

"Met dit schrijven moet ik u meedelen dat de leeropdracht van sommige burgerprofessoren werd aangepast ingevolge het koninklijk besluit van 19 mei 1995 (M.B., 07 juni 1995) en het ministerieel besluit van 22 mei 1995 (M.B., 07 juni 1995) tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de werving en vorming van het personeel van het operationeel korps van de Rijkswacht.

Het totale aantal uren gedurende dewelke aan de kandidaat-officieren de Franse taal zal worden onderwezen wordt verminderd voor het academiejaar 1995-1996.

Deze kursussen zullen voor iedereen in de school-officieren te Etterbeek worden gegeven.

Tot mijn spijt moet ik U melden dat de cursus 'Tweede taal Frans' onderwezen in het Universitair Centrum te Gent vanaf het academiejaar 1995-1996, bij gebrek aan voorwerp komt te vervallen.

Bijgevolg deel ik U mee dat een koninklijk besluit wordt voorbereid om het koninklijk besluit Nr. 24146 van 22 januari 1986 betreffende uw benoeming tot taalleraar met onvolledige prestaties in het Universitair Centrum te Gent van de school voor rijkswachtofficieren op te heffen".

1.6. Met een brief van 20 juli 1995, met betrekking tot haar "tewerkstelling als taallerares in het Universitair Centrum van de Koninklijke Rijkswachtschool", schrijft de verzoekende partij aan de commandant van de rijkswacht het volgende :

"Met verwijzing naar het schrijven van 14 juli 1995 van de Hoofddirectie van het Personeel van de Generale Staf (...) neem ik hierbij de vrijheid Uw

bijzondere aandacht te vragen voor mijn bezorgdheid mijn verdere tewerkstelling verzekerd te zien in de school-officieren te Etterbeek.

Meermaals heb ik me ten overstaan van Kolonel BOURDOUX bereid verklaard een, zij het mogelijks om budgettaire redenen verminderd, lessenpakket te aanvaarden in Etterbeek. Nu dit in dezelfde onderwijsentiteit zou plaatshebben, gelet op mijn ruim langere anciënniteit (t.o.v. mogelijk andere gegadigden) en bovendien de omstandigheid dat dit mijn enige beroepsactiviteit is, die bij een andere beslissing zou in het gedrang komen, meen ik erop te mogen rekenen dat deze nieuwe affectatie mij toekomt. Graag zou ik hiervan zo spoedig mogelijk bevestiging willen bekomen.
(...)"

Met een brief van 27 juli 1995 komt de Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken bij de commandant van de rijkswacht tussen om, rekening houdend met het vervallen van haar opdracht te Gent, "de verdere tewerkstelling (van de verzoekende partij) verzekerd te zien in de school-officieren te Etterbeek".

Op 7 augustus 1995 ondertekent de commandant van de Rijkswacht op een interne nota de volgende beslissing : "Aan Mevrouw TASSON een minimum verzekeren. Hoeveel te bepalen."

1.7. Bij koninklijk besluit nr. 250 van 1 september 1995 wordt het koninklijk besluit nr. 24146 van 22 januari 1986, betreffende de benoeming van de verzoekende partij tot taalleraar met onvolledige prestaties aan de School voor rijkswachtofficieren, met ingang van 1 september 1995 opgeheven. In de aanhef van dit koninklijk besluit wordt verwezen naar :

- het koninklijk besluit van 7 januari 1967 tot inrichting van de school voor rijkswachtofficieren en tot vaststelling van de bezoldiging van de burgerlijke leraars, inzonderheid naar artikel 4;
- het koninklijk besluit van 9 april 1979 betreffende de werving en vorming van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, zoals het laatst werd gewijzigd bij koninklijk besluit van 19 mei 1995;
- het ministerieel besluit van 9 april 1979 betreffende de organisatie van de werving en vorming van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, zoals het laatst werd gewijzigd bij ministerieel besluit van 22 mei 1995.

De motivering van het koninklijk besluit vermeldt verder :

"Gelet op de vermindering van het totaal aantal uren taalonderricht, verstrekt aan de kandidaat-officieren, vanaf het academiejaar 1995-1996;
Gelet op de afschaffing van de cursus Frans onderwezen in het Universitair Centrum te Gent en op het feit dat de taalcursussen, vanaf het academiejaar 1995-1996, uitsluitend worden onderwezen in de school van rijkswachtofficieren gevestigd te Etterbeek;"

1.8. Met een brief van 6 september 1995 schrijft de commandant van de school voor officieren van de Koninklijke Rijkswachtschool aan de verzoekende partij het volgende :

"(...) Naar aanleiding van Uw schrijven van 20 juli 1995, hebben wij op vraag van de Commandant van de Rijkswacht onderzocht, in welke mate een gedeelte van de cursus 'Tweede taal Frans', onderwezen in de Applicatieschool voor Officieren van de Rijkswacht, U toegekend zou kunnen worden.
Het is mij dan ook een genoegen U te melden dat, tijdens het academiejaar 1995-1997, wij U tenminste 60 uren les, te geven aan onze studenten, kunnen toevertrouwen.
Het zal mij een genoegen zijn om U in de komende dagen op een vergadering van de taalprofessoren uit te nodigen om o.a. de verdere modaliteiten betreffende onze praktische samenwerking te bepalen."

De commandant van de Rijkswacht bevestigt op 15 september 1995 aan de verzoekende partij dat, voor het academiejaar 1995-1996, een onderwijsopdracht van 60 uren aan de school voor rijkswacht-officieren te Etterbeek zal worden toevertrouwd.

1.9. Met een schrijven van 25 september 1995, aangetekend verzonden op 28 september 1995, zendt de hoofddirecteur van het personeel een afschrift van het sub. 1.7. gerelateerde koninklijk besluit nr. 250 aan de verzoekende partij. Hij meldt dat een nieuw ontwerp van koninklijk besluit tot benoeming als taalleraar aan de school voor rijkswachtofficieren voor een prestatie van 60 lesuren ten gunste van de verzoekende partij in voorbereiding is.

1.10 Op 11 oktober 1995 zendt de raadsman van de verzoekende partij een brief aan de hoofddirecteur van het personeel. Hij stelt hierin, onder meer, het volgende :

"Wanneer, in overheidsdienst, een bepaalde betrekking wordt afgeschaft, wordt de ambtenaar die benoemd was geworden om deze functie uit te oefenen, normaal 'in disponibiliteit gesteld' wegens ontstentenis van betrekking, met

uitkering van een wedde of wachtwedde. Deze terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking kan gevolgd worden door een gehele of gedeeltelijke reffectatie. Bestaat er geen vastheid van betrekking voor de burgerlijke leraars van de school voor rijkswachtofficiëren ? Kunnen benoemingen van burgerlijke leraars in deze school van vandaag op morgen ongedaan worden gemaakt, zonder enige ontslagregeling in de aard van de indisponibiliteitstelling ?".

Hij merkt ook op dat het ontwerp van koninklijk besluit tot benoeming als taalleraar aan de school voor rijkswachtofficiëren voor een prestatie van 60 lesuren, waarvan sprake in de brief van 25 september 1995, neerkomt op "een zeer gedeeltelijke reffectatie, die slechts in zeer beperkte mate het financieel nadeel (van de verzoekende partij) opvangt".

1.11. Bij koninklijk besluit nr. 262 van 18 oktober 1995 wordt de verzoekende partij, met ingang van 1 september 1995, benoemd tot taalleraar met onvolledige prestaties van de school voor rijkswachtofficiëren te Brussel. Zij wordt belast met "een gedeelte van de cursus "Tweede taal (Frans)". In de aanhef van dit besluit wordt verwezen naar de reglementaire bepalingen die ook in het sub 1.7. vermelde besluit waren opgenomen.

Op 18 oktober 1995 zendt de raadsman van de verzoekende partij een brief aan de minister van Binnenlandse Zaken waarin hij opnieuw de situatie van de verzoekende partij uiteenzet en de vraag stelt naar de mogelijkheid van indisponibiliteitstelling en reffectatie na de afschaffing van haar betrekking.

Op 25 oktober 1995 antwoordt de minister van Binnenlandse Zaken dat de brief van 18 oktober 1995 voor verder onderzoek werd doorgestuurd aan de bevoegde diensten.

1.12. Met een aangetekend schrijven van 30 oktober 1995 zendt de hoofddirecteur van het personeel aan de verzoekende partij een afschrift van het sub 1.11 vermelde koninklijk besluit nr. 262 van 18 oktober 1995 waarbij zij met ingang van 1 september 1995 benoemd wordt tot taalleraar met onvolledige prestaties van de school voor rijkswachtofficiëren te Brussel en er belast wordt met "een gedeelte van de cursus Tweede taal (Frans)".

1.13. Op 9 november 1995 zendt de minister van Binnenlandse Zaken de volgende brief aan de raadsman van de verzoekende partij :

"In antwoord op uw brief van 18 oktober 1995 betreffende Mevrouw Anne-Marie TASSON waarin u verschillende vragen formuleert, kan ik u volgende verduidelijkingen geven.

Uit de benoeming, bij het Koninklijk Besluit Nr. 24146 van 22 januari 1986, van mevrouw TASSON tot taalleraar met onvolledige prestaties aan de school voor rijkswachtofficiëren volgt dat betrokkene zich wel degelijk in een statutair verband bevindt.

De overheid kent geen specifiek statutair regime voor de burgerlijke leden van het onderwijzend personeel van de school voor rijkswachtofficiëren. Daaruit vloeit evenwel niet voort dat het KB van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel op hen van toepassing is. Bij gebrek aan een reglementair statutair regime erkennen de Raad van State en het Rekenhof het principe dat de administratieve overheid gebonden is bepaalde fundamentele regels die de essentie van elke statutaire regeling vormen, te eerbiedigen. Het principe van de ter beschikking stelling kan echter niet beschouwd worden als een tot die categorie behorende regel.

Bij gebrek aan een reglementaire tekst die het recht op de ter beschikking stelling opent voor de burgerlijke leden van het onderwijzend personeel van de school voor rijkswachtofficiëren, kan mevrouw TASSON derhalve ter zake geen aanspraken doen gelden.

Als bijlage vindt u, zoals gevraagd bij uw brieven van 18 en 26 oktober laatstleden, een afschrift van het KB en MB van 9 april 1979 betreffende de werving en vorming van het personeel van het operationeel korps van de Rijkswacht, alsmede een copie van mijn schrijven van 30 oktober 1995 aan uw cliënte.";

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord de ontvankelijkheid ratione materiae betwist van de beide voorwerpen van het beroep;

Overwegende dat zij met betrekking tot het eerste voorwerp van het beroep uiteenzet wat volgt: de verzoekende partij bestrijdt het koninklijk besluit van 1 september 1995 zoals de minister van Binnenlandse Zaken dat in zijn brief van 9 november 1995 heeft geïnterpreteerd, maar blijkens het eerste middel beoogt zij alleen de vernietiging van de beslissing van de minister waarbij haar, na de opheffing van haar benoeming, geen recht kan toegekend worden op terbeschikkingstelling of reffectatie; in die zin is het beroep, gericht tegen het koninklijk besluit van 1 september 1995 op zich, niet ontvankelijk; maar ook het beroep tegen de uiteenzetting die de minister van Binnenlandse Zaken in zijn brief van 9 november 1995 heeft gegeven is niet ontvankelijk aangezien het slechts een mededeling betreft betreffende de op de verzoekende partij toepasselijke bepalingen inzake de disponibiliteit, zonder dat zij haar rechtstoestand daadwerkelijk verandert; in ieder

geval bevat de brief van 9 november 1995 niets meer dan een bevestigende beslissing die niet vatbaar is voor een annulatieberoep;

Overwegende dat de verwerende partij met betrekking tot het tweede voorwerp van het beroep de volgende stelling inneemt: de beslissing om de onderwijsopdracht van 260 uren Frans te verdelen tussen de verzoekende partij en twee andere leraars is een maatregel van inwendige orde of grieft de verzoekende partij in ieder geval niet; immers, de rechtspositie van een leerkracht wordt niet gewijzigd door de beslissing van een onderwijsinrichting op het stuk van de door een leerkracht onderwezen vakken en de plaats en de uren waarop onderwijs dient verstrekt te worden;

2.1.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord repliceert wat volgt :

- het eerste voorwerp van het beroep betreft de vernietiging van het koninklijk besluit van 1 september 1995 in zoverre het in de brief van de minister van 9 november 1995 een verduidelijking heeft gekregen en haar met name het recht ontzegt op terbeschikkingstelling en reffectatie; ten onrechte houdt de verwerende partij voor dat het beroep enkel gericht is tegen de verduidelijking: zij heeft haar annulatieberoep gericht tegen alle beslissingen die met betrekking tot haar persoon zijn getroffen;
- zij vraagt ook de vernietiging van de beslissing waarbij 260 lesuren 'Frans' verdeeld worden tussen twee andere leraars en haarzelf, maar zij vindt die beslissing niet in het dossier -zij treft er alleen voorstellen aan- en zij kent dan ook de motivering van die beslissing niet; nochtans raakt die beslissing haar rechtstoestand, aangezien haar nu minder lesuren worden toevertrouwd dan zij in het opgeheven ambt mocht geven en aangezien zij in haar opdracht te Gent een "ruim grotere anciënniteit had opgebouwd dan (de beide andere leraars)";

Overwegende dat de verzoekende partij, na de inzage van het aanvullend administratief dossier, aan de Raad van State medegedeeld heeft dat het tweede voorwerp van haar beroep vervat is in enerzijds de interne nota van 7 augustus 1995 waarin de administratie aan de commandant van de rijkswacht vraagt of de brief van "minister VDB" een wijziging vergt aan de eerdere beslissing om verzoekster geen opdracht meer toe te kennen en waarin de commandant het bevel geeft aan verzoekster "een minimum te verzekeren" en anderzijds de haar

toegezonden brief van 15 september 1995 dat zij in het academiejaar 1995-1996 een opdracht van 60 uren toevertrouwd krijgt;

2.1.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie nog stelt dat, wat het eerste voorwerp van het beroep betreft, de verwerende partij bij haar de indruk heeft gewekt dat de uitleg die haar op 9 november 1995 werd gegeven verband hield met het ontslagbesluit van 1 september 1995 en dat zij dan ook terecht de beide beslissingen als één geheel bestreden heeft; dat zij herhaalt dat het tweede voorwerp van het beroep terug te vinden is in het besluit van 7 augustus 1995 van de commandant van de rijkswacht om haar een minimum aantal lesuren toe te vertrouwen, aangevuld door de mededeling van 15 september 1995 dat zij in 1995-1996 60 lesuren toegewezen kreeg;

2.1.3.1. Overwegende dat het besluit van 22 januari 1986, waarbij de verzoekende partij benoemd is tot taalleraar-Frans in het Universitair Centrum te Gent, alleen verwijst naar “onvolledige prestaties” maar dat het de omvang van die prestaties niet nader bepaald heeft; dat de verwerende partij evenwel niet betwist dat die benoeming aanvankelijk gold voor 100 lesuren maar dat zij in de loop der jaren uitgebreid is en uiteindelijk gedurende het academiejaar 1994-1995 190 lesuren bedroeg;

Overwegende dat de verzoekende partij de beëindiging van haar opdracht in Gent op zich niet onwettig acht; dat zij wel van oordeel is dat de verwerende partij haar, als inherent deel uitmakend van haar benoeming, bij het beëindigen van die opdracht een opvang had moeten verlenen onder de vorm van een terbeschikkingstelling of een reffectatie en dat zij uit de brief van 9 november 1995 van de minister van Binnenlandse Zaken heeft kunnen opmaken dat zij die aanspraken niet kon doen gelden; dat haar eerste middel ertoe strekt de onwettigheid van die stellingname vastgesteld te zien; dat aldus het eerste voorwerp van het beroep betrekking heeft op de weigering om haar bij het beëindigen van haar opdracht in het Universitair Centrum te Gent ter beschikking te stellen; dat die weigering niet vervat ligt in het koninklijk besluit van 1 september 1995 omdat daarmee enkel een einde wordt gesteld aan de benoeming van de verzoekende partij, zonder enige verwijzing naar de gevolgen daarvan op de rechtstoestand van de verzoekende partij; dat de weigering wel geformaliseerd is in de brief van 9 november 1995 van de minister van Binnenlandse Zaken; dat de vraag of die brief een “verduidelijking” of zelfs een bevestiging inhoudt van de bestaande

reglementering dan wel een constitutieve beslissing vormt en de daarmee verbonden vraag of het beroep, wat zijn eerste voorwerp betreft, wel ontvankelijk is, slechts kan beantwoord worden na het onderzoek van het eerste middel; dat het eerste voorwerp van het beroep derhalve betrekking heeft op de op 9 november 1995 aan de verzoekende partij ter kennis gebrachte weigering om de beëindiging van haar leeropdracht te Gent te laten uitlopen op een terbeschikkingstelling en reffectatie;

2.1.3.2. Overwegende, wat het tweede voorwerp van het beroep betreft, dat de verzoekende partij zich niet verzet heeft tegen het koninklijk besluit van 18 oktober 1995 waarbij zij met onvolledige prestaties wordt benoemd tot taalleerkracht-Frans aan de school voor rijkswachtofficieren te Brussel; dat trouwens niet wordt ingezien welk belang zij zou kunnen hebben bij de vernietiging van dat besluit aangezien het op geen enkele wijze refereert aan de omvang van haar opdracht in die school; dat zij zich wel benadeeld acht door het besluit van de verwerende partij om de op 1 september 1995 beschikbare lesuren Frans -260 lesuren- onder drie taalleerkrachten te verdelen en om haar daarbij, in weerwil van de grotere aanspraken die zij beweert te putten uit haar benoeming aan het Universitair Centrum te Gent waar zij uiteindelijk een opdracht had van 190 lesuren, slechts 60 uren toe wijzen; dat dergelijk besluit haar evident benadeelt, zodat zij er een annulatieberoep kan tegen instellen;

Overwegende dat de omstandigheid dat de verwerende partij aan de Raad van State geen formele beslissing voorlegt betreffende de verdeling, per 1 september 1995, van lesuren Frans over de drie geïnteresseerde leerkrachten, niet tot de conclusie mag leiden dat het annulatieberoep geen voorwerp heeft; dat immers de verwerende partij niet betwist dat, in de feiten, er een verdeling van 260 lesuren-Frans over drie leerkrachten plaats heeft gevonden waarbij de opdracht van de verzoekende partij beperkt is tot 60 uren; dat de daarop betrekking hebbende beslissing het materieel voorwerp van het beroep vormt; dat door de verdeling van de opdrachten zodanig te sturen dat de verzoekende partij 60 lesuren bekam -hetgeen overigens een significante vermindering inhoudt ten opzichte van de opdracht die zij in Gent bezat- de verwerende partij wel degelijk een beslissing heeft genomen die de rechtstoestand van de verzoekende partij bepaalde, zodat het daartegen gerichte beroep, *ratione materiae*, ontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betoogt dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het tweede

voorwerp van het beroep; dat zij uiteenzet dat de verzoekende partij in haar sub 1.6. vermelde brief gesteld heeft dat zij zich akkoord kon verklaren met een vermindering, om budgettaire redenen, van haar lesopdracht en met het uitoefenen van haar opdracht te Etterbeek; dat zij ook stelt dat het, wegens het niet bestrijden van het koninklijk besluit van 18 oktober 1995, niet duidelijk is welk rechtsherstel de verzoekende partij met de gevorderde nietigverklaring beoogt, vermits het aantal lesuren jaarlijks wordt vastgesteld en dat zij niet inziet welk belang de verzoekende partij kan hebben bij het bestrijden van haar aanstelling in Etterbeek aangezien de vernietiging van die beslissing tot gevolg moet hebben dat de verzoekende partij helemaal geen opdracht meer heeft;

2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord daarop het volgende antwoord geeft: haar brief van 20 juli 1995 houdt geen akkoord in met een vermindering van haar opdracht, maar komt integendeel neer op een vraag om rekening te houden met haar anciënniteit en met de omstandigheid dat zij haar opdracht als hoofdactiviteit uitoefent; zij vordert de vernietiging van de beslissing waarbij 260 uren taalles is verdeeld over drie leerkrachten en wil, voor zover zij die beslissing in de periode van september 1995 tot december 1995 reeds uitgevoerd heeft, te dien aanzien een aansprakelijkheidsvordering instellen;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie nog stelt dat, indien het koninklijk besluit van 1 september 1995 op dezelfde dag een einde heeft gesteld aan haar opdracht te Gent, het koninklijk besluit van 18 oktober 1995 haar met ingang van 1 september 1995 opnieuw heeft aangesteld in Etterbeek zodat zij nooit heeft opgehouden deel uit te maken van het actief bestuur en nu de retroactieve reconstructie van haar loopbaan op het oog heeft, hetgeen verder reikt dan het indienen van een vordering tot schadeloosstelling; dat zij besluit dat zij zich verzet tegen de beslissing waarbij haar, op het ogenblik van de verdeling van 260 lesuren, niet meer dan 60 uren worden toegekend, dat die beslissing toepassing heeft gekregen in het academiejaar 1995-1996 en dat zij nadien, jaar na jaar, gehandhaafd is geworden zodat zij er blijvend de nadelige gevolgen van ondervindt;

2.2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij terecht stelt dat haar brief van 22 juni 1995 haar belang niet vermindert, aangezien zij daarin, eerder dan toegeven dat zij een verminderde opdracht in een andere tewerkstellingsplaats zou

aanvaarden, aangedrongen heeft op een blijvende tewerkstelling en ook medegedeeld heeft waarom naar haar oordeel die nieuwe affectatie aan haar toekwam;

2.2.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij zich inderdaad niet verzet heeft tegen het koninklijk besluit van 18 oktober 1995 waarbij zij voor een onvolledige opdracht wordt benoemd te Brussel, maar dat zulks haar het belang niet ontnemt om de vernietiging te vorderen van de beslissing waarbij haar opdracht aldaar wordt vastgesteld;

Overwegende dat de verzoekende partij van oordeel is dat de 60 lesuren, die de verwerende partij haar bij de verdeling van 260 beschikbare lestijden heeft toegewezen, niet overeenstemmen met haar aanspraken; dat, indien zij de vernietiging van die beslissing verkrijgt, de verwerende partij ertoe zal gehouden zijn die verdeling te heroverwegen, rekening houdend met de aanspraken van de verzoekende partij, zoals die uit het vernietigingsarrest naar voren komen; dat zulks ertoe kan leiden dat de verzoekende partij een groter aantal lestijden toegewezen krijgt;

Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat zij, na de oorspronkelijke beschikbare lestijden-Frans te hebben verdeeld -wat hier bestreden wordt-, de opdeling van de beschikbare lestijden-Frans gedurende de volgende academiejaren heeft afgestemd op het stramien dat met het bestreden besluit is ingesteld, te weten dat aan de verzoekende partij een minimum-pakket werd toebedeeld; dat derhalve, ook voor de toekomst, de verzoekende partij nog voordeel kan halen uit een vernietigingsarrest; dat die vaststelling volstaat om te besluiten dat de verzoekende partij blijk geeft van het wettelijk vereiste belang;

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij nog aanvoert dat de verzoekende partij met het tweede voorwerp van het beroep in wezen wil vastgesteld zien dat zij, boven de minimumopdracht van 60 lesuren, recht heeft op een wachtwedde, maar dat zij daarmee de erkenning van een subjectief recht nastreeft;

2.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij met het tweede voorwerp van het beroep de vernietiging nastreeft van een beslissing van de verwerende partij betreffende de verdeling van beschikbare uren onder de drie taalleraars, daarbij stellende dat bij die verdeling geen rekening gehouden is met haar rechtmatige belangen; dat de omstandigheid dat de bestreden beslissing eventueel gevolgen kan

hebben voor de subjectieve rechten van de verzoekende partij nog niet betekent dat de Raad van State geen kennis zou kunnen nemen van een annulatieberoep tegen die beslissing van de verwerende partij; dat de exceptie niet gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat de verwerende partij het beroep, wat het tweede voorwerp betreft, laattijdig ingesteld acht; dat zij betoogt dat de commandant van de school voor officieren reeds op 6 september 1995 de verzoekende partij had aangeschreven met de mededeling dat zij tenminste 60 lesuren toebedeeld zou krijgen en dat de commandant van de rijkswacht met zijn brief van 15 september 1995 die beslissing alleen maar bevestigd heeft, zodat de beroepstermijn gerekend moet worden vanaf de ontvangst van de brief van 6 september 1995;

2.4.2. Overwegende dat de verzoekende partij daarop antwoordt wat volgt: de brief van 6 september 1995 stelt alleen maar dat haar een opdracht van 60 uren "zal worden toevertrouwd", zij is slechts op 30 oktober 1995 in kennis gesteld van het koninklijk besluit van 18 oktober 1995 waarbij zij benoemd wordt in de school voor officieren te Brussel en zolang zij niet benoemd was konden haar geen uren worden toegekend en had zij niet de vereiste hoedanigheid om de verdeling van de lesuren onder de gegadigden te bestrijden;

2.4.3. Overwegende dat het verzoekschrift ingediend is op 25 november 1995; dat dit verzoekschrift slechts dan laattijdig kan zijn indien blijkt dat de verzoekende partij vóór 26 september 1995 terdege in kennis was gesteld van de opdeling van de beschikbare lesuren onder de drie collega's; dat de verwerende partij dat bewijs niet levert; dat met de haar toegezonden berichten de verzoekende partij verwittigd is van de mogelijkheid om haar "tijdens het academiejaar 1995-1997 tenminste 60 uren" -de brief van 6 september- of van de intentie om haar "voor het academiejaar 1995-1996 60 uren" -de brief van 15 september 1995- toe te vertrouwen, maar dat zij daarmee zeker geen zicht kon verwerven op de verdeelsleutel die was gehanteerd; dat de omstandigheid dat de verzoekende partij mogelijk reeds in de maand september 1995 had kunnen vaststellen dat haar collega's een ruimere opdracht hadden gekregen, de verwerende partij niet vrijstelde van de verplichting om aan de verzoekende partij de beslissing over de verdeling van de opdracht mede te delen en het haar aldus mogelijk te maken zicht te krijgen op het kader waarin haar beperkte opdracht van 60 lesuren gesitueerd kon worden; dat de exceptie van laattijdigheid niet gegrond is;

2.5.1. Overwegende dat de verwerende partij tenslotte betwist dat er samenhang zou bestaan tussen de beide voorwerpen van het annulatieberoep, aangezien zij elk een afzonderlijk onderzoek vergen; dat zij daaraan toevoegt dat de brief van 9 november 1995 van de minister van Binnenlandse Zaken slechts een bevestigende beslissing is die geen nieuwe elementen bevat waartegen de verzoekende partij zich in rechte kan verzetten;

2.5.2. Overwegende dat de verzoekende partij daarop antwoordt dat over de samenhang geen twijfel kan bestaan;

2.5.3. Overwegende dat in de visie van de verzoekende partij de beide vorderingen in elkaars verlengde liggen in die zin dat haar opdracht in Gent beëindigd is maar dat zij met ingang van dezelfde dag in Brussel een nieuwe benoeming heeft gekregen en dat haar benoeming bijgevolg niet onderbroken is; dat zij van oordeel is dat de verwerende partij haar opdracht in Gent niet zonder meer mocht beëindigen, maar dat zij haar in een systeem van terbeschikkingstelling en reffectatie moest plaatsen en dat zij vervolgens de verworvenheden die zij tijdens haar tewerkstelling in Gent had vergaard kon te gelde maken bij de verdeling van de opdrachten in de school voor officieren te Brussel; dat de verzoekende partij er aldus van uitgaat dat de beide beslissingen van belang zijn om haar rechtsverhouding met de verwerende partij met betrekking tot haar opdracht te Brussel te bepalen; dat aldus er tussen de twee voorwerpen van het beroep een voldoende samenhang bestaat; dat de exceptie niet gegrond is;

2.6. Overwegende dat het auditoraatsverslag beperkt is tot het onderzoek van de door de verwerende partij aangevoerde excepties; dat, aangezien geen van die excepties gegrond wordt bevonden, er reden is om het onderzoek van de zaak voort te zetten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangesteld lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.